

Zimostráz - Maxa, Martin

G G G Emi C G G Emi C G

- G Emi C G
1. Jak dým zvedlo se ticho, zlostnej opar mlčení.
G Emi C G
To splín oznámil příchod varovným prstem vztyčeným.
Emi G C G
I taková je někdy tvář noci, ikdyž tě nesoudí, netrestá.
Emi G C G
Prostě máš jen mizernej pocit, že je to škaredá nevěsta.

2. Pár slov, půlka věty, šálek nudy, cizí muž,
trapná lež místo květin, škoda mluvit, bylo hůř.
I taková už bývají rána, když není z blýskanic úniku.
A tvým snům vyzvání hrana varovným štěkáním budíků.

C G G4sus G C G
R: Co na to říct, vždyť už to znáš. To co se řítí kolem nás je čas.
G4sus G C G G4sus G C G G4sus G
V domě, kde sníh střídám ráz místo růží vyklíčí zimostráz.

G Emi Emi7 C Cadd9 G G/A G Emi Emi7 C C/G G

3. Zatímco čas drtí tvý kosti, plíce trhá věčnej strach.
Jen vzduch nabitej zlostí, až malém cítíš střelnej prach.
Taková je někdy tvář lásky i takovou mívá někdy tvář.
Kolem úst má dvě stejný vrásky, obě pro smích i pláč.
4. Z tvých snů zbylo dost málo, vlastně už není z čeho brát.
A jen bůh ví, co se stalo jak se to vůbec mohlo stát.
Taková je mince v tvý dlani, nemá žádnéj rub a nemá líc,
hradní stráž zavřela brány v zámku v záchodě právě klíč.

R: Co na to říct...

G Emi Emi7 C Cadd9 G G/A G Emi Emi7 C C/G G